

Ultimátum

2012 április 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nyolc év gazdasági elrejtését és lakosonként 700 ezer forintnyi jövedelmet veszített el Magyarország a 2008-ban begyűjtött válság nyomán az IMF és az OECD legfrissebb adatai szerint.

Ez jóval több a csehek, a szlovákok és a lengyelek veszteségénél, és azt jelenti, hogy ha minden jól megy, akkor is csak 2015–16-ra érhetjük el a válság előtti gazdasági színvonalat. Ez lehet a kiindulási alap ahhoz, hogy megértsük

a tegnapi [Orbán–Barroso-találkozóra](#) vitt második [Széll Kálmán-tervet](#), amely a tárgyalások sikerének záloga volt.

Az elveszett éveink száma ugyanis azt mutatja, hogy a jelenlegi gondjaink zöme jóval túlmutat a válság okozta átmeneti problémákon, és hazánknak a 2002-től felgyülemelt és a rendszerváltás óta megörökült nehézségein is úrrá kell lennie.

Ez a Széll Kálmán-terv következik? fejezetének egyik tétele. A másik, hogy „a terv programjával eleget teszünk az EU Tanács ajánlásának”. A nemzetgazdasági tárca magyarázatában kivételesen nem kell a sorok között olvasni, mert nincs olyan politikailag korrekt körülírás, amelyet magyarra kellene fordítani. Nem szükséges az üzenet dekódolása: a Széll Kálmán-terv most megírt fejezete valóban arra az ultimátumra adott választ, amelyet az utóbbi hónapokban kaptunk az uniótól. Eszerint vagy az elviselhetetlenség gyengítik a forintot, és eladhatatlanná teszik az állampapírjainkat, vagy elfogadjuk a brüsszeli diktátumot, és enyhítünk az EU védelmét élvező, úgynevezett kiemelt szektorok válságadóin.

Első esetben tovább drágulnának a törlesztőrészek, az állam kamatterhei és minden importáru – beleértve a benzint is –, és búcsút inthetnénk az IMF–EU biztonsági hálónak. A jelenlegi kiszámíthatatlan, recesszióba hajló külgazdasági környezetben ez az út nyilvánvalóan járhatatlan lenne. Maradt tehát, hogy megfogadjuk az EU „ajánlásait”, így kordában tartható a forint árfolyama, és esély nyílik az EU–IMF-megállapodás megkötésére. De milyen áron?

Az ár a brüsszeli csomag elfogadása, azaz a multinacionális vállalatokat sújtó válságadók egy részének fokozatos áthárítása a lakosságra. A telekommunikációs szektor különadójából így lesz például SMS-adó, a bankadóból pedig a mindenki által fizetendő pénzügyi tranzakciós adó.

A rossz hír, hogy ultimátumot kaptunk, és az országot arra kényszerítették, hogy két rossz megoldás között döntsön. A jó hír, hogy sikerült a kisebb rosszat választani. Sovány vigasz. A cél úgy átrendezni a terheket, hogy ne a mindennapi megélhetést érintő tételek dráguljanak. A pénzügyi tranzakciók egyezrelékes mértéke mást jelent

majd a rezsicsekkel feladásakor, és mást a bankok óriási összegeket megmozgató egynapos m?veleteinél.

A nemzeti bankban rövid időre elhelyezett kereskedelmi banki milliárdok utalásainál, az úgynevezett overnight ügyleteknél vagy a kéthetes MNB-kötvények vásárlásainál megfizetendő egy ezrelékek összeadódnak, és százmilliárdos nagyságrendű bevételt hoznak majd a költségvetésbe, ami enyhíti a bankadó kiesését. A fogyasztáshoz kötődő adók emelésével párhuzamosan csökkenhetnek a foglalkoztatást terhelő járulékok, vagyis a kormány nem adta fel az alapelvét, hogy a munkát részesítse előnyben. Most arra sem számíthatunk, hogy az exporttól függő gazdaságunkat kihúzza a kátyúból a recesszióval küszködő euróövezet, és ma már azt is látjuk, hogy a válság nem V alakot öltött, hanem sok-sok kisebb V betű áll még előttünk.

Az szinte szóra mindig van fogadókészség a társadalomban. Ha sikerül elmagyarázni a lakosságnak, hogy f?ként az adósságcsapda miatt kerültünk ebbe a kiszolgáltatott helyzetbe, de az adóforintokat jó célokra és becsületesen költik el, akkor van esély az optimizmusra.

mno.hu - Szabó Anna

Ajánló